

अनित (3. अ + इत्) adj. *nicht gegangen* ÇĀṆKH. Br. 1, 4. 8, 2. 18, 10.
 अनिन्द, lies अनिन्दा (3. अ + नि^०) f. — 11, 8, 22. — m. pl. N. pr.
 eines Volkes, v. l. für अलिन्द VP. II, 180.
 अनिन्य m. N. pr. einer Einsiedelei Verz. d. Oxf. H. 60, a, 38.
 अनिवद्ध *unzusammenhängend*: वचस् HALĀS. 1, 139.
 अनिवाध Z. 1 lies निवाध.
 अनिभृष्ट TBA. 2, 4, 6, 12.
 अनिमित्त adj. (f. अ) *wofür keine Vorzeichen da sind*: अनिमित्तं हि
 जीवितम् so v. a. *die Lebensdauer lässt sich ja nicht im Voraus bestimmen*
 Spr. 3375. so v. a. *uneigennützig*: भागवती भक्ति: BHĀG. P. 3, 25, 33. अनिमि-
 त्तम् von अनिमित्त n. *das Fehlen einer Ursache*.
 2. अनिमिष 2) c) N. eines best. Bālagraha (Schlaflosigkeit) PĀR.
 GAṆ. 1, 16. — d) N. pr. eines der Söhne des Garuḍa MBu. 3, 3595.
 अनिमिषदृष्ट (2. अ^० + दृष्ट्) m. *Fisch* Spr. 4603.
 2. अनिमेष 1) KATHĀS. 24, 72. Davon nom. abstr. ०ता f. ÇIÇ. 9, 11.
 अनिरुद्ध 2) d) N. pr. eines Autors HALL 1.6. ०वृत्ति 1. ०भृत् Verz. d. Oxf.
 H. 291, b, No. 707.
 अनिर्घात s. u. निर्घात.
 अनिलज (अ^० + 1. ज) m. *der Sohn des Windes* d. i. Hanumant WE-
 BER, RĀMAT. UP. 326.
 अनिलय s. u. निलय 1.
 अनिवृत्ति (3. अ^० + नि^०) f. *Nichtwiederkehr*, Bez. der 9ten unter den
 14 Stufen, die nach dem Glauben der Ġaina zur Seligkeit führen, Verz.
 d. Oxf. H. 397, a, 13.
 अनिशित TS. 4, 7, 45, 4.
 अनिशस्त lies *nicht abgewiesen*.
 अनिषव्य (von 3. अ + इषु) adj. *keinem Geschosse zugänglich*; vgl.
 इषव्य und निषव्य.
 1. अनिष्ट 1) a) ०वेष Spr. 3360. neben इष्ट unter den 10 Arten von
 Tönen MBu. 14, 1420. — b) n. ०सागर Spr. 2649.
 अनिष्टत *unhemmbar* RV. 8, 33, 9.
 अनिष्पन्नम् vgl. निष्पन्न, निष्पन्नाकार्.
 अनिज्ञान (3. अ + ई^० von यज्ञ) adj. *der nicht geopfert hat* AIR. Br. 3, 7.
 अनिल m. N. pr. eines Schlangendämons: नीलानीलौ MBu. 1, 1552.
 1. अनोश्चर *nicht Herr über sich*: पुरुषो ऽयमनीश्चरः Spr. 4384. *nicht*
vermögend, — *im Stunde seiend* (mit inf.) RAGH. 4, 69. TATTVA. 20.
 1. अनु 1) a) कामवृत्तो ऽन्वयं लोकः कृत्स्नः समुपवर्तते । पट्टताः सति
 राजानस्तद्वृत्ताः सति हि प्रजाः ॥ R. 2, 99, 9. — d) R. 2, 26, 9 hat auch die
 ed. Bomb. richtig पुष्येणा st. पुष्यो ऽनु. Hierher kann aber gestellt wer-
 den: ऋतवश्चापि तथा दिननिशे ऽप्यनु (ऽप्युत ed. Bomb.) MBu. 12, 2383.
 — 2) a) Z. 3 lies 10, 14, 2. 12 st. 10, 14, 2. 14; Z. 8 lies सा, स्यति st.
 सि. — c) a) दिशो ऽनु धमतः सर्वाः MBu. 4, 1721. — f) a) पटुर्ष्येष्टस्त्व
 सुतो ज्ञातस्तमनु तुर्वसुः MBu. 1, 3520. तदनु Spr. 1427. — γ) mit dem abl.:
 धतराष्ट्रदनु MBu. 14, 2060. धन्वत्तरनु (könnte auch gen. sein) R. GORR.
 1, 46, 31. — g) शैत्यं नाम गुणास्तवैव तदनु स्वाभाविकी स्वच्छता Spr.
 3020. Z. 2 lies सिञ्चति st. चिञ्चति. — h) Z. 4 schalte RV. vor 4, 161, 3
 ein. यस्त्वं द्वेष्टि स मां द्वेष्टि यस्त्वामनु स मामनु *wer für dich ist, der ist*
auch für mich MBu. 3, 505.

2. अनु 2) MBu. 1, 3488. fg.
 अनुक 2) TS. 2, 2, 8, 1. 5, 40, 1.
 अनुकम्पन KATHĀS. 25, 116.
 अनुकम्पनीय adj. *bemitleidenswerth* KĀURAP. 21.
 अनुकम्पा R. ed. Bomb. 2, 109, 31 wie GORR. — Spr. 1891. सानुकम्पम्
 adv. DAÇAK. in BENF. Chr. 181, 13.
 अनुकम्पोक्ति (अनुकम्पा + उ^०) f. *Beileidsbezeugung* Spr. 2887.
 अनुकम्प्य 2) *derjenige, mit dem man Mitgefühl haben muss*, — hat
 TRIK. 3, 3, 158. H. an. 2, 170. MED. t. 21. आत्मेव हि सो ऽनुकम्प्यः *für*
den muss (der Herr) dasselbe Gefühl haben wie für sich selbst Spr. 2543.
 अनुकार Z. 3 lies कुरेपोनुकुरेपां.
 अनुकारण, वेषभाषानु^० Spr. 3037.
 अनुकार्मन् (1. अनु + क^०) m. N. pr. eines unter den Viçve Devāḥ
 aufgeführten göttlichen Wesens MBu. 13, 4357.
 अनुकार्ष 1) प्रकर्षणाकर्षणाभ्यामनुकार्षविकर्षणैः । आचकर्षतुरन्यो ऽन्यम्
 MBu. 2, 915. — 2) MBu. 2, 1943. 3, 703. — 3) n. in der Stelle अनुकार्ष
 निष्कर्ष च व्याधिपावकमूर्हन्म् । सर्वमेव न तत्रासीद्धर्मनित्ये युधिष्ठिरे ॥
 MBu. 2, 526. NILAK.: अनुकार्षं दारिद्र्याद्वाज्ञकीयद्रव्यस्यातीवर्षस्य ऋणत्वेन
 धारणम्. Es ist aber wohl wie 2, 1208 zu lesen अर्षर्ष चातिवर्ष च व्याधि^०.
 अनुकार्षन् adj. *nach sich ziehend* Spr. 4902, v. l. für आत्मकार्षन्.
 अनुकार्मिन् (von 1. अनुकाम) adj. *begierig* TS. 3, 5, 6, 1.
 अनुकामीन *nach seiner Neigung verfahren*; davon nom. abstr. ०ता
 f. BHATT. 3, 15.
 अनुकारिन् *sich richtend nach*: जन्मावध्यनुकारिणो न मरुतां सत्यं
 स्वभावाः क्वचित् Spr. 4267.
 1. अनुकार्य (so zu lesen).
 अनुकालम् vgl. Spr. 2076.
 अनुकीर्तन *das Hersagen*: राममत्वानु^० WEBER, RĀMAT. UP. 356 (19).
 मिथ्यावध्यानु^० *eine Aeusserung, dass Jmd ungerechter Weise des Todes*
schuldig erkannt worden sei, KATHĀS. 25, 130.
 अनुकूल 1) lies *Abhang* st. *Ufer*. — a) Z. 3 lies 5, 14, 13 st. 5, 14, 3.
 सागरानु^० *am Meere gelegen* PRAB. 88, 2. सदानुकूलेषु हि कुर्वते रतिं नृपे-
 क्षमात्पेषु च सर्वसंपदः *gut zu einander stehend* Spr. 3083. भार्या *freund-*
lich, willig PRASAṅGĀBH. 13, b. — b) एकायतो ऽनुकूलः स्यात् PRATĀPAR.
 4, b, 5. — 3) n. *eine best. rhetorische Figur, Darstellung von Unangeneh-*
mem, das zu Angenehem führt, SĀH. D. 713. Beispiel Spr. 696.
 अनुकूलता, दहनस्य *die Geneigtheit zu brennen* BHĀSHĀP. 156.
 अनुकूलन (von अनुकूल्य) n. *das Freundlichthun, Schmeicheln* (mit
 dem gen. des obj.) PRAB. 17, 13. MED. h. 29.
 अनुकूल्य (von अनुकूल), ०पति *gegen Jmd (acc.) freundlich thun, Jmd*
schmeicheln KUMĀRAS. 2, 39.
 अनुकूलवत् (wie eben) adj. zur Erklärung von उपग्रह H. an. 4, 336.
 अनुकृत्य, die angeführte Stelle ist verdorben.
 अनुक्रम 2) Verz. d. Oxf. H. 13, a, 11. 32. b, 39. 14, b, 32. 122, b, 14. देव-
 ता^० *Verzeichniss der Götter* BHĀG. P. 2, 6, 25. अथात्रतत्पनुक्रमः so v. a.
 Stammtafel Spr. 3135.
 अनुक्रमणिका Verz. d. Oxf. H. 72, a, 14.
 अनुक्रमणी Verz. d. Oxf. H. 37, b, No. 92.